

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Augusti Buchneri Orationes Panegyricæ

Buchner, August

Cliviæ, [1668]

IV. In fun. D. Benedicti Carpzovii, Senioris, Excancellarii & Consilarii
Saxonici.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-69483](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-69483)

teresse voluistis. Merebatur hoc quidem viri dignitas, & illa præclarissima, quæ magna cum laude studia tractavit, sed & deprædicanda vestra est pietas eo nomine, quod multis, quos funus istud longè gravissimo luctu affecit, magno solatio fuit. Quocirca hoc persuadebitis vobis, omnem familiam FRANZII, præcipuè verò piissimam Conjugem, sexus sui decus, daturam sedulo operam, ut quæ præstare grati animi studia officiaque unquam poterunt, vobis semper declarent.

ORATIO QVARTA

IN FVNERE

D. BENEDICTI CARPZOVII,
Senioris, Excancellarii & Consilarii
Saxonici.

Nihil equidem miror, RECTOR MAGNIFICE, Viri Reverendi, Amplissimi, & Excellentissimi, Clarissimi, Prudentissimi &c. nihil equidem miror ad istud exequiarum officium tam frequenter & copiosè vos confluisse. Deduximus funus Magnifici atq; Amplissimi Viri, Dni. BENEDICTI CARPZOVII Senioris J.V.D. Excancellarii & Consilarii Saxonici eminentissimi. Cujus ingentes virtutes & per insignia animi bona, ut probè novistis omnes, sic candidè semper estis admirati. Quocirca cum alterâ in præsentem non licuit, vel ista certè ratione procul omni dubio voluistis ostendere, quantoperè & vivum amaveritis, & nunc (ô triste & illætabile verbum!) extinctam dolcatis. Et quis abesse viri illius exequiis ve-

In (nisi imprudentissimus rerū sit, & inficeti ruris profusus plenus) qui tam præclarè de publico meritis, tam charus & honoratus principibus & potestatibus maximis fuit: Quos quidem si aut naturæ ordo redire in vitam, aut illud dignitatis excelsæ culmen hoc loco adesse permitteret, vel primos fortassè in isto ordine atratos lugentesq̄ve conspiceremus. Ego quidem in viri summi laudes nolo descendere, quibus persequendis aptus non fuerit, nisi qui virtute atque ingenio par proximusvè ipsi potuit esse. Hoc tamen affirmare nil verear, non iri inventum temerè, in quo aut major in consiliis probitas, aut inde jure respondendo promptitudo felicior, aut in tuenda asserendaq̄ve justitia incorruptum magis fervidumq̄ve studium, præ quàm in illo fuit, eluceat. Quæ quidem virtutes etsi ad summam sufficere gloriam poterant; solæ tamen in eo non fuerunt. Accesserunt & alia longè plures, fides, industria, patientia laborum summum juvandi omnes studium; cum primis verò animus rectè compositus, qui adversus divitias magnus, contra offensas liber, ad sufferendam invidiam constantissimus esset. Ut non tam usu ac consuetudine, quàm ab ipsa natura ad curandas tam arduas res, quibus præfuit, factum fuisse existimare liceat. Quamquam autem istud honoris genus, quo Virum Amplissimum affectum ivistis, ipsius debitum manibus videri poterat; sed tamen superstites liberi ceteriq̄ve propinqui, quos hîc adstare videtis longo agmine, lugentes omnes verissimisq̄ve squalentes lacrimis, humanitatis id magis officium volunt interpretari. Qua de causa & me jusserunt prodire in medium, Vobisque Viri omnium ordinum Honoratissimi, pro insigni ista benevolentia ipsorum nomine lugentes agere & habere gratias.

Ro-

Rogare etiam insuper, id persuasissimum habeatis vobis, ipsos, quocunque tempore, quocunque loco, qua ratione denique & modo vobis gratificari poterunt, nulli unquam labori, industriae, studio paruros esse. Quicquid ad honorem vestrum videbitur facere, quicquid idoneum rebus ac commodis vestris intelligant, id semper agent, id laborabunt unice, de illo assidue erunt solliciti. Nec ullam promptius subibunt operam, quam quae in vestram suscipienda gratiam veniet. Quod reliquum est, tu o beatissima CARPZOVII anima, quae corporeis soluta vinculis, in aeternam securitatem post turbata ista creperaque humanarum rerum negotia te vindicasti, Salve, Salve, & aeternum vale. Nos quod unum praestare possumus, reverenter tui colemus memoriam, tuasque virtutes egregias sedulo admirabimur: quas si non in aeternitatem dare possumus; servare tamen in exemplum posteris summopere semper adnitemur.

